

1888

DIN

VREMURI TRISTE

VERSURI

DE

PAULINA (Vrăbiescu)-CONSTANDINIDI.

CRAIOVA
LIBRĂRIE — TIPOGRAFIE — EDITURĂ
DAVID J. BENVENISTI

20. — Strada Justiției — 20.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Din Vremuri Triste

VERSURI

DE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PAULINA (Vrăbiescu)-CONSTANDINIDI.

CRAIOVA
LIBRĂRIE — TIPOGRAFIE — EDITURĂ
DAVID J. BENVENISTI
20 — Strada Justiției — 20.

1.85339

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Paulina (Văbîescu) Constandinidi.

BCU Cluj / Cluj University Library Cluj

CĂTRE CITITORU

(PREFAȚĂ).

De-am scris versuri, n'am dorința
    Și credința
C'o să fac vr'odată parte
Dintre-acei care știu scrie
    Poesie;
Să le semăn, sunt departe.

Mai târziu, cu timpul poate,
    In vr'o carte
S'o vorbi și despre mine,
Ca de-o fință simțitoare,
    Iubitoare,
Ce 'și trecu viața 'n suspine.

De 'ndrăsnesc să vă dau vouă
    Carte nouă
Cu mici versuri să citiți,
Să nu credeți că in lume
    Vreau renume
Cum și despre alți gândiți.

Deci vă rog, când aste file
De dor pline
Veți citi, — cu duioșie
Să vă ziceți în tăcere :
Grea durere
A robit'o pe vecie !....

V I S U L

D-rei Zoe C....

Visaiū că la claviru'ți cântai o melodie
Și 'n lumea ideală atunci mă transportai,
Că mi' de dulci cuvinte d'amor îți spuneam ție,
Iar tu copilă scumpă cu foc mă sărutai.

Visaiū că 'n urmă plânsul pe fața ta candidă
Curgea in mari talazuri ce aur conțineau,
Și mâinile 'ți de ânger pe fața mea palidă
Ca razele solare incet se răsfațau.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Visaiū că 'n altă țară pe urmă ai plecat
Și 'n plângerii necurmăte pe mine m'ai lăsat,
Iar eu fără de tine nu vream să mai trăesc,
Și urma mea prin câmpuri voiam s'o năpustesc.

Azi însă, când din crudul meu vis m'am deșteptat
Și vęd cu veselie că încă n'ai plecat,
Alerg ca o nebună să'ți spun că te iubesc
Și fără tine 'n lume nu pot ca să trăesc.

TIMPURI DRAGI!...

Timpuri dragi de fericire
Și de dor așa nespūs,
Ați fugit de lângă mine!...
Unde sunteți?... Und' v'ați dus?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ați plecat fără 'ndurare,
Poate nici nu v'ați gândit
Că sburând în depărtare
Pacea vieții mi-ați răpit!...

D O R U L

De-ar ști gingașele stele
Doru'mi fără de sfârșit,
Știu c'ar plânge-atunci și ele
Plâns de jale, plâns cumplit.

Luna dacă l'ar cunoaște
Fața și-ar ascunde 'n nori,
Căci și ei dureri s'ar naște
De-așa jalnice plânsori.

Sprintenele păsărele
Care ciripesc mereu,
Dacă ar afla și ele
Dorul sufletului meu,

S'ar induioșa de jale
In cât n'ar mai ciripi,
Și-ar sbura în lungă cale
Dorul meu a nu'l mai ști.

Soarele ce luminează
Tot pământu 'n lung și lat,
De-ar pătrunde printr'o rază
Al meu gând intunecat,

Oh! și el, cât e de tare
Atunci s'ar întuneca,
Căci durerea mea cea mare
S'o privească n'ar putea.

Z I N A

(Acrostich :

Ziceai că vei gândi la mine în toată viața ta,
În ori-ce loc, cât de departe,—că nu mă vei uita ;
Nu'mi spuneai însă drept copilă căci inima mi-ai luat,
Ah ! și te-ai dus în depărtare, și-acolo m'ai uitat!...

CU-ALE MELE LĂCRĂMIOARE !

Riuri, mări și-adânci isvoare,
Vre odată de-ați seca,
Cu-ale mele lăcrămioare, Library Cluj
Eu pe toate v'ași umplea !

AM VISAT !

Am visat că aripioare
Ca și ângerii purtai,
Și pe ele cu iubire
Ușurel mă legănai.

Iar eu capul către tine
Aplecând, te sărutam,
Și cu dor privind în ochi'ți
Strâns de mână te țineam.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ai sburat mereu cu mine
Până 'n cerul depărtat,
Și cu ângerii d'acolo
Am tot ris și ne-am jucat.

M'am uitat pe rînd la dênșii,
Blonzi și brunți, cu toți frumoși,
Dar din ei n'avea nici-unul
Ochi ca-ai tîi dulci, amoroși.

DOAR O CLIPĂ !

Ah! fă Doamne doar odată să vorbească cu ea,
Să-i spun tainica iubire din inima mea,
Să-i spun chinul și durerea ce m'a 'nlănțuit
De când a plecat în lume și n'a mai venit.

Ah! fă Doamne doar o clipă la sinu 'mî s'o țiu,
Să topesc gheața din peptu-i cu focul meu viu,
Să-i transmit și ei din caldul amor ce simțesc,
Ca să știe cât de mare-i dorul ce nutresc.

Ah! fă Doamne aripioare să pot dobândi,
Să colind întreaga lume ca s'o pot găsi;
Inc'odată să-i văd chipul blând, fermecător,
Căci e-aproape-o vecinicie de când plâng de dor.

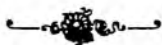

PORTRETUL

In zori de zi când m'am sculat
    Portretul ți-am privit,
Și-un dor nebun, inflăcărat,
    De tine mi-a venit.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Acuma e în spre amurg
    Și ziua s'o sfârși...
Din ochi 'mi lacrimi mereu curg
    Vai! nu le pot opri!..

A D I O ! . . . .

Adio păsărele ce prin a voastre cânturi
Ați îndulcit adesea chinul și viața mea,
Când eu de doru-î tristă ședeam dusă pe gânduri
Și blestemam pe-acela ce 'n lume mă ținea.

Adio flori gingașe ce 'n zilele 'mî senine
La peptul meu cel june cu drag eu v'așezam,
Adio zefir dulce ce grelele 'mî suspine
Ai alungat adesea când groasnic sufeream.

Adio apă lină 'n al cărei murmur dulce
C'aud gîngașu-î nume ades mie 'mî părea,
Adio cer și stele, din lume mă voi duce
Și d'astă-zî nici-odată eu nu v'oiu mai vedea.

Și ție blondă lună, îți zic acum adio,
Căci plec, mă duc departe, destul în lume-am stat,
N'ai să mă mai vezi încă umblând pînă 'n spre zio
Ca o nebună noaptea, plîngînd neîncetat.

Mă duc, dar lângă groapa 'mă adâncă, 'ntunecósă,
Când va veni să plângă aceea ce-am iubit,
Din cerul tĂu îndreaptă o rază luminoasă
Spre ea și blând șoptește-î: de doru'ți-a murit.

Adio scumpă mamă, te las, mă duc departe,
Așa a vrut destinul 'mă ca tinărá să mor!...
D'acum un mormânt negru pe noi ne va desparte,
Consolă-te cu gândul că tot e trecător.

L O L A

La Athena 'ntr'o gondolă, p'un covor cu fir brodat
Sta o tinără copilă, blondă, cu părul buclat,
Ce cădea în lungi talazuri pe-ai ei umeri rotunjiori
De părea că e un ânger gata să sboare spre nori.

Un luntraș cu-a lui lopată valurile despica
Și gondola cea frumoasă ușurel o legăna,
Iar blondina 'ncântătoare, lăcrăma oftând de dor
Și spre țerm cătând cu jale, murmură incetișor :

«Mă tot uit pe-acea potecă dar Othelo nu se vede,
Am o neagră presimțire și simt mintea 'mă că se perde,—
E dejea târziu acuma, luna 'n vale se coboară,
Dar el încă nu s'arată ah! și doru-i mă omoară».

Apoi cântă-o melodie ca și chipul ei de dulce,
Pe când tainica-i privire în spre țerm mereu se duce;
Tot nimic, pustiu e țermul... dar pe mare 'ntr'o gondolă
Cine vine? A cui voce blând îngână «Lolă, Lolă»...

Este el, Othelo, care, către ea brațele 'ntinde
Și la sinu-i cald și tinăr cu nesațiu o coprinde...
Fericiți, stau strinși în brațe privind luna dupe cer
Și abia târziu s'ermanii, au vădut că 'n valuri pier.

Gondolierul adormise, cerul se întunecase
Și în mare gondoleta toată-aproape s'afundase ;...
De ce plângi? zise Othelo dragei lui ce tremura,
Vom muri... dar moartea nu e cum crezi tu atât de grea

Șezi la sinul meu iubit, nu fi tristă dacă mori,
Dacă la mormântul nostru nimeni n'o s'aducă flori;
La ce să regretăm viața!... ea-I o cupă cu venin
Stai la sinul meu frumoaso și dă'ți ultimul suspin.

Lola tremură și plânge și cu dragoste neună
Razmă capu-I de Othelo, pe când ora morții sună...
Și-așa strinși cum stau în brațe, ei în valuri au pierit,
Iar în cer stelele toate d'a lor moarte s'au mâhnit.

O NOUĂ VIAȚĂ.

Cu-atâta patimă-am iubit-o
Și-atât de mult am suferit,
In cât mă mir cum la plecare-î
Eu de durere n'am murit.

Enigmă večnic ne pătrunsă
E or-ce inimă de fată!
Azi in ființa mea întreagă
O nouă viață se deșteaptă.

Abia acum pot înțelege
Al dragostei adânc mister,
Un nou amor azi mă coprinde
Și amintirile vechi pier!...

IN VINSĂ!

De-ași fi cu inima de piatră
Cu ochi 'ți tot m'ai birui,
Ca-a lor privire 'nflăcărată
O alta nu mai poate fi.

Și de pământul ce ne ține
Pustiu pân'eri mi-s'a părut,
De azi când te cunosc pe tine,
Nu mai mî-e-atîta de urît.

Și dacă 'n astă lume 'ntinsă
Un altul drag nu 'mî putu fi,
Zimbindu 'mî tu, mă vîd învinsă
Și simt că 'ncep a te iubi.

OCHI'ȚI NEGRI!

Dacă soarele-ar apune după cer pentru vecie,
De-a lui lipsă nu m'ași plânge, căci privirea ta cea vie
Ca și soarele-a mea cale vecinic o s'o lumineze,
Și pe lume 'n ori-ce parte cu dor pași-o să 'mî urmeze.

Luna dacă s'ar ascunde pe sub nori în tot-d'auna,
Ah! puțin mî-ar păsa mie, căci mai gingaș de cît luna
Este chipu 'ți brun și palid, care 'n ori și care seară,
In a vieți 'mî cale tristă blând și dulce-o să răsară.

Și când stelele cu toate dupe 'ntinsul cer s'ar stinge,
Prea puțin mî-ar păsa mie, de-a lor lipsă nu m'ași plinge,
Căci în locul lor, dragi stele, ochi 'ți negri mî-ar rămîne,
Și ca azi în tot-d'auna doru 'ți tainic mi-l vor spune.

ȘI D A C Ă

Și dacă 'n cale 'mi când apari
Eu tremur și suspin,
E c'at t'ei ochi senini și mari
Un magic foc conțin.

Și dacă 'n față 'mi când tu stai
Ferice mă simțesc,
E că 'mi inchipui că prin rai
Cu tine rătăcesc.

Iar dacă ochi 'mi lăcrămez
In ei când te uiți lung,
E că 'n iubire 'ți nu mă 'nerez
Și 'mi vine să tot plâng.

CERȘETORUL

La poarta unui castel mândru, săracul flămânzit .
Abia ținându-se 'n picioare, din cale-î s'a oprit ;
Intr'o caleașcă aurită de doi armăsari trasă,
Privind în sus cu măreție, stăpânul vine acasă,—
Feciorul galonat aleargă spre porți a le deschide,
Iar bietul cerșetor o mână ciontită le întinde :
«Oh ! dați-mi, dați-mi doar un ban să'mi iau puțină pâine»,
Dar fără milă l'au privit, gonindu'l ca p'un câine.
«Oh ! dați-mi, vă milostiviți, căci foamea mă repune»,
Dar castelanul nemilos c'un «marș» pe goană'l pune.

Sărman bătrâne cerșetor, în loc de vre-o pomană,
Te mărșuește ca p'un câine, puându-te pe goană !..
Și pe când el șade în tihnă la masa-î încărcată,
Ca și-un pribeag tu colinză lumea cu inima 'ntristată,
Căci n'ai mâncat d'o săptămână, puterile-ți slăbesc,
Iar tremurânde-ți picioare abia se mai tirăsc.
Așa 'ți duci viața pân'la moarte sărac nenorocit,
Bogatul nici nu vrea să știe că 'n chinuri te-ai sfârșit ;
O soartă crudă, nemiloasă, și-a banului putere,
Spre fericire duce p'unii iar pe-alți la durere.

Și n'ai măcar nici cui te plânge 'n a ta nenorocire,
Nimeni nu vrea să'ți indulcească o oră de mahnire!...
Săracul, numai el îți crede, dar fiind sërman ca tine
El vai! nu pôte să'ți ajute, să'ți facă vre-un bine.
Și când gândești că'n lumea asta sunt mulți cu-avere mare,
Ce-o risipesc în lux și chefuri, trăind cu 'mbelșugare,
Adese-orî pe buze-ți vine blestem îngrozitor
În contra soartei nemiloase, în contra tutului.

LA MORMÈNTUL MARIEI P.....

Te-am cunoscut, ereai frumoasă, amabilă, distinsă,
Aveai un suflet bun și nobil și-o inimă aprinsă,
Căci ereai încă de tot jună, în floarea tinereții,
Și-ai fi dorit să guști ca și-alții plăcerile vieții

Dar soarta fuse pentru tine atâta de ingrată,
Căci de pe brațul fericirii te smulse de odată,
Răpindu'ți soțul ce în primii ani scurți dupe-a ta nuntă
Te adora ca pe Madona, mai mult chiar ca pe-o sfântă.

Ce groaznic chin, ce suferințe vei fi 'ndurat tu oare
Când te-ai văzut de el trădată; .. ce crudă încercare!...
În cartea oarbilor destine pe semne-așa'ți fu scris,
O clipă doar să fii ferice,—să'ți pară viața vis.

Ai suferit cumplit, știi bine—adesea te-am văzut
Plângând, când gândurile 'ți triste sburau către trecut,
Azi ai scăpat d'orî ce durere... căci soțu 'ți pregăti
Un trist mormânt care de chinuri în veci te va scuti.

Sub crucea jalnică umbrită de tei și liliaci,
Tu regăsit'ăi fericirea prin somnul cel de veci;
La groapă 'ți niminea nu vine să plângă, să suspine,
Ai fost streină,—mamă, soră, sunt moarte ca și tine.

Iar soțul tău nici mai gândește c'ăi existat vr'odată,
La sânul alteia de farmec și de amor se 'mbată.
Pe la mormântu'ți nici-odată ingraturul n'a venit,
E trist, ah! trist să pleci din lume ne plâns și ne jelit!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

J A L E

Intr'un bordei săracăcios, o babă garbovită,
Pe un cosciug s'apleacă 'ncet de chinuri istovită ;
Oh ! draga mea, copila mea, plângend bătrâna 'ngână,
N'am nici măcar o luminare să 'ți pun aprinsă 'n mână

Al morței somn te adormi d'acum pentru vecie,
Scăpată ești de suferințe, de cruda sărăcie ;
Dar sufletu 'mî e 'mpovărat de jale și durere
Căci am pierdut un inger blând, o dulce mângăere.

Și sărutând moartă cu dor, bătrâna se bocește,
Iar părul ei ca colilia, mai mult par'că s'albește ;
Pe fața-I palidă și slabă curg lacrimi șiroae,
De mila ei chiar și o peatră e 'n stare să se 'moae.

D'odată ușa se deschide și-o tânără fecioară
Cu părul resfirat pe spate, cu fața rumeioară,
Aleargă 'n brațele bătrânei și-I zice cu 'ntristare :
'Te rog măicuță nu mai plânge, căci sufletul mă doare

Maria noastră e ferice, ea pleacă 'n acea lume
Unde dureri nu mai există, e mórta, scumpu-i nume
Să ne rămăe d'azi 'nainte ca dulce amintire,
Iar chipul ei să ne console în ore de măhnire.

Căci fața-i blândă și frumoasă în veci noi n'om uita-o,
În gândul nostru tot-d'auna cu dragoste-om purta-o...
Oh! tac! măicuță nu mai plânge, zadarnic te bocești,
Mai bine spune 'mî, a ei groapă cu ce o s'o plătești?

Eu în zadar până acuma orașu-am colindat,
Căci o monedă cât de mică vai! nimeni nu mî-a dat.
Am spus la toți c'o scumpă moartă avem în casa noastră
Și mî-au răspuns: «ce ne importă nenorocirea vóstră?»

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Un tînăr fără de rușine îmi zise: «vino 'ncoa,
Și ți-oiu da bani cu 'ndestulare să 'ngropi pe sora ta»;
Iar altul vorbe ne 'nțelese de mintea 'mî încă jună,
Fără s'ială mî-a rostit ținându-mă de mână.

Oh! mamă 'n peptu 'mî o dorință d'acuma se deșteptă,
Mult ași voi să fiu alături de surioara 'mî moartă!...
În lume nu e nici-un bine pentru săraci ca noi,
Trăim în lipsă și mizerii, în chinuri și nevoi.

Noi nu avem nici măcar pâinea ce viața ne susține,
Iar corpu nostru 'n câte o haină cu ani întregi se ține;
Pe când bogății l'a lor masă au mîi de mîncări bune,
Și pe-al lor corp numai mătăsurî și ștofe scumpe pune

Mult ași dori 'n aceeași groapă cu sora mea iubită
Să dorm de somnul veciniei sub umbră de răchită;
Imi pare rău numai de tine... în lumea asta rea,
Fără vr'un sprijin, singurică, nu 'mî vine a te lăsa.

«De moarte nici eu nu am teamă, bătrâna 'ncet rostește,
În cimitir pentru orî-care loc pacinic se găsește;
Și de vrei tu, eu sunt voioasă să curm viața 'mî amară,
E mult mai dulce căpătâiul din groapa solitară!»...

E zi târzie și vecinii vedînd bordeiu 'nchis,
Au alergat cu nerăbdare și ușa i-au deschis,
Trei corpuri reci, întepenite, sta 'ntinse pe pămînt!...
La miezul nopții filomela cînta p'un nou mormînt.

Bogaților fără de inimi, avari, lacomi și lași,
La miî de crime 'n astă lume vă faceți voi părtași;
Induioșați-vă de chinul săracilor mîhniți
Și ajutați-i în nevoe, dați, vă milostiviți.

Nu risipiți averea voastră pe lucruri de prisos,
Mai bine faceți cu ea bine, să placeți lui Christos;
De sunteți buni și el din ceru-i vă bine-cuvintează,
De faceți rău, pe capul vostru blestemele să cază.

IULIEI HÂȘDĂU!

Ca floarea ce răsare în zori
Și către-amurg pălește,
Așa în viață adese-orî
Chiar omul se sfârșește.

Ca și o floare tu te-ai stins
În primă-vara vieții,
Când sufletul ți-erea coprins
De vraja tinereții.

De nume ți nimeni n'o să uite,
Mulți plâng și te regretă;
Tiran și crud este mormântul
Ce-ascunde o poetă!..

VEREI MELE MARIOARA M...

*Cât ești de mică o tu Mario, dar de acuma ochii tăi
Ce sunt verzi ca și unda mării, varsă în juru'ți vii schintei;
Surisul gingaș pe-a tale buze Mario'î și mai seducător,
Cu păru'ți d'aur lăsat pe spate, tu pari un angel căzut din nor,*

*Ești mult frumoasă, nici chiar un ânger nu e ca tine Maria mea,
Nici chiar corola unei flori albe, nu e mai albă ca fața ta;
Par'că 'n necazul întregii lume cerul pe tine te-ar fi făcut, ..
Si cât de dulce e a ta voce! Totul la tine este plăcut.*

*Si ești copilă, n'ui nici-o grije, gândul tău dragă nu e pribeag
Nu scii ce-î dorul, nici chiar iubirea, și numai jocul îți este drag;
De-ai ști tu însă, cum suferința când vei fi mare te va urma,
Ai vrea Mario să fii tot mică!...dar nu știi viața cât e de grea.*

*Si dorești poate ca să fii mare, să subjugi lumea cu chipul tău.
Fără-a ști dragă c'atunci durerea 'ți va face leagăn la sinul seu.
Si'n orî-ce parte vei căta pacea ce nu'ți lipsește Mario-acum,
Vei găsi 'n locu-î suspin și lacrimi,—vei perde-al păcii prețios
drum.*

NUMAI INIMA 'MI E-ACEIAȘI !...

Urlă vintul de țî-e groază, pomii desrădăcinând,
Pe pământu 'ntins și negru frunze moarte semănând ;
Tremur ramurile triste despărțite de frunziș,
Oamenii privesc cu jale crudul toamnei seceriș.

Numai eu cu nepăsare contemplând ceru 'n norat,
Pământul ce haina-î verde de mătase-a desbrăcat,
Ascult viforul ce geme și 'n ferestre bate crunt
Și zimbesc, puțin îmi pasă, par'că steii de piatră sunt.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Căci mie tot una 'mî face dacă-î câmpul fără flori,
Și dacă pe bolta 'ntinsă se strâng deși și negri nori,
Sau dacă prin lunci și crânguri mii de floricele cresc,
Și pe ramuri verzi, sburdalnicî păsărei de ciripesc.

Tristu'mî suflet nici-odată nu se 'mbată de plăceri,
Totu pentru el în lume este-o cupă de dureri !.
În natură tot se schimbă,—totul este trecător,
Numai inima 'mî e aceeași !... ea, cu tainicul ei dor.

La mormântul VIRGINEI MARINESCU

Ai fost și tu în lume-odată
Dovadă e al tău portret,
Ce l'ai lăsat spre amintire
Acelor care te regret.

Subt umbra sălciei pletoase
E-o grămăjue de pământ,
Aci zacî tu și-o albă cruce
Veghează tristă la mormânt.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

De jale inima e plină
Acelor ce te-au cunoscut,
Surorii, părinți, și micu-ți frate
Și astă-zi plâng că te-au perdut.

Ai fost și tu în lume-odată
Dar ce-a rămas din tine-acum ?!..
Numai un nume, o amintire,
Și-un corp frumos schimbat în scrum !..

AȘI VOI SĂ AM PUTEREA !...

Afară fulgi mari de nea cad în călduri pe pământ,
Eu în casă 'n miez de noapte îmi trec timpul cugetând,
Și deschidând câte-odată albumul de lângă mine,
Ved portrete diferite, dar ah! nu te ved pe tine.

Atunci eu te cat în minte'mi și-aci palid și frumos,
Melancolic în de obște, găsesc chipu'ți grațios ;
Ah! și-atunci de tine 'mi vine dor nebun, un dor pribeag,
C'ași voi să am puterea înima din pept să'mi trag

Și să smulg din ea iubirea ce de când în a mea cale
Apăru chipu'ți de angel cu privirea-î visătoare,
Zi și noapte mă tortură, ne putând ah! nici-odată
Ca să șterg din minte'mi fața'ți palidă, catifelată.

NUMAI TU.

Am plâns eri le bucurie când în loc tu te-ai oprit
Și-amoroșii tăi ochi negri lung și dulce m'au privit ;
Astăzi plâng de disperare, te ved capul întorcând,
Ca și azi mâine voiți plange căci m'ai șters din al tău gând ;

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Și ca mâine 'n tot-d'auna pe palid obrazul meu,
Ca dintr'un isvor din ochi'mi lacrimi vor curge mereu ;
S'or usca numai atuncea când tu însu'ți vei veni
Să le ștergi cu d'alba'ți mână... numai tu le poți opri !

AD FINEM

Moarte rea și nemiloasă
De un veac mereu te cat,
Dar la jalnica 'mî chemare
Aî fugit neîncetat.

Vino, lângă sinu'ți rece
Să mă sting din lume vreau,
Ale mele visuri toate
Și chiar viața 'mî să ți-o dau.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Intr'un fund de groapă-adâncă,
Subt o cruce alburie,
Vreau să zac... dar unde's pusă
Nime'n lume să nu știe.

Numai pasările vină
La uitatul meu mormânt,
Și să spue tot-d'auna
Jalea mea în al lor cânt.

TE-AI DUS !..

Mi-ai luat iubirea și te-ai dus
Depart, fără de muștrare,
Și nici măcar tu nu mi-ai spus
În ce zi 'n cale 'mă vei apare.

Te tot aștept și-ades plângând
Vorbesc cu stelele de tine,
Le 'ntreb să'mă spună ziua când
Te vei întoarce lângă mine.

În peptul meu durerea crește
Vedând c'atâta întârzi,
Și dor nebun mă chinuște
De când te-ai dus și nu'mă mai vii.

ACELEAȘI ȘOAPTE!...

Trec ades dusă pe gânduri
Prin lunci cu flori presărate,
Prin văi adânci și prin crânguri,
Pe cărări pustii, uitate;

Și-orî pe unde rătăcesc
Totu 'ngână «Te iubesc».

Pe lângă Jiu ce lin curge
Printre malurile-î joase,
Și în ale cărui unde
S'ogînd stelele-amoroase,

Când plângînd eu rătăcesc,
El murmură «Te iubesc».

Și ziua și'n miez de noapte
Pe ori-unde trec măhnită,
Eu aud aceleași șoapte
Ce'mî tot spun că sunt iubită.

Fi-va glasu-ți ângeresc
Care 'ngână «Te iubesc?»

DE CÂND LUMEA !

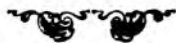
Dor sburdalnic
Ce năprasnic
Tu în inimă te coborî,
Sădești chinuri
Și suspinuri,
Le torturi pînă le omori.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ca și vântul,
Tot pămîntul
De cînd lumea 'l treci în sbor,
Nu-î ființă
Să nu simță
Al tîu jug apăsător.

De te-ași prinde
Te-ași întinde
Pe o bancă de tortură,
Să vîd sînge
Cum îți curge,
Să rîsbum cumplita 'mî ură.

Fii cuminte
Dor ardinte,
Lasă inima 'mă în pace,
Căci și ție
Ca și mie
Cred tortura că nu 'ți place.

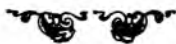
REVEDEREA

---

iată-i vine, ce terice-i, cum zimbește de șiret!...
Brațele-I cum și-le întinde să mă strângă l'al lui pept:
Cu privirea 'nflăcărată și cu inima bătând,
'Naintează tremurând.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cât de dulce-î revederea între-acei ce se iubesc!...
Ore 'ntregi ei nu 'și pot spune prin grai viu tot ce simțesc;
Numai strângerea de mână și sărutul lor nebun,
Este tot ce'n taină 'și spun.

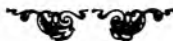
PRIMĂ-VARA

Drăgălașa prima-vara
A sosit iarăși în țară
Cu miș florii împodobită
Și de fluturi ocolită.

Cu mantaua-i de verdeață
Soare care dă viață,
Și cu pasări cântătoare,
Primă-vara 'i sărbătoare.

Numai celui ce iubește
Primă-vara nu-i priește,
Căci în loc de mângăere
Îi sădește 'n pept durere.

DORMI AH! DORMI!..

Dormi ah ! dormi copilă dulce
Și în visele 'ți plăcute,
Uită soartați ne'ndurată
Și speranțele perdute

C'un bătrân tu ești silită
Viața 'ntreagă să'ți petreci,
Căci așa au vrut părinții,
Oamenii cruzi, cu inimă reci.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Plângi zi, noapte, și nu vine
Nimeni lacrima să'ți șteargă,
Căci acel ce drag îți este
Aplecat în lumea largă.

Dormi, ah ! dormi copilă dulce
Și în visele 'ți plăcute,
Uită soarta 'ți ne 'ndurată
Și speranțele perdute.

CÂND M'AM UITAT ÎN OCHII TĂI!

Pe lângă lampă un mic flutur atras de magicul ei foc,
Sbura s'globiu, și fără teamă sălta voios din loc în loc;
De-odată aripa-i s'atinge de globu 'ncins, și 'ntr'un minut
Micuțul corp ars de căldură, în scrum cu totu-i prefăcut.

Așa și eu întâiași dată când m'am uitat în ochii tăi,
De focul lor am fost atrasă și-am tot privit mereu în ei;
Dar vai! dogoarea din privire 'ți pătrunse-adânc în peptul meu,
Și încălzind inima'mi rece, azi simt că mor de dorul tău.

CUM DE NU MOR !....

Atât de mult amorul tău
S'a adâncit în peptul meu,
Că nici-odată n'ași uita
Ființa ta.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Și-atât de mult mă chinuesc
De când te știu și te iubesc,
Că mă tot mir d'atâta dor
Cum de nu mor !....

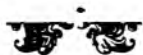
HAIDE-ACUM !

Te-ai întors din țări streine
Lângă mine
Fericit și zimbitor,
Prin privirea 'ți amoroasă
Și duioasă,
Să 'mî șoptești al tău amor.

Ești același, eu văd bine
Că de mine
A ta viață ai legat,
Și că inima 'ți șireată,
Mie toată
Fericită mi-s'a dat.

Haide-acum să curmăm chinul
Și suspinul
Care-a noastre pepturi rump,
Vin să 'ți spun că 'nastă lume
Al tău nume
Ca și tine mi-e de scump.

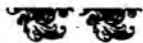
CREDEAM

Crezută'm că din minte'mi e șters pentru vecie
Gingașu'ți chip ce-odată atât am adorat,
Că 'n inimă 'mi iubirea s'a stins, că azi tu mie
Strein imi ești cu totul,—credeam că te-am uitat.

Și mai credeam c'atuncea când noi din întâmplare
Ne-om revedea, și ochi'ți cu drag m'or mai privi,
In față-ți fără milă voiți sta nepăsătoare
Și nici-o tresărire in suflet n'oiți simți.

Credeam acestea toate.... dar azi când 'n-a mea cale
Tu apăruși, trecutu'mi ferice amintind
Ah! mi-am simțit d'odată tot sufletul in jale,
Și-un dor cu mult mai groasnic într'ensul năvălind.

PE CRUCEA ALBĂ !

Până când și zi și noapte inima 'mî împovărată
De durere și de jale, până când o să mai bată ?
Părăsită și uitată de-acei ce-am iubit în lume,
Mult așî vrea s'adorm de-apururi, să se piardă al meu nume.

Ce folos că trăesc astăzi, când pămîntul ce mă ține,
Orî cât e de scump la alții, pustiu este pentru mine ;—
Părăsită și uitată... în zadar mai sunt pe lume !...
Mult așî vrea s'adorm de-apururi, să se piardă al meu nume.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Până când din ochi'mî lacrimi zi și noapte să tot curgă ?
Să se stingă-a lor vedere !.. Pînă când mereu să plîngă ?.
Dacă inimî iubitoare pentru mine nu mai sunt,
Mut așî vrea s'adorm de-apururi, să fiu pusă 'nfr'un
mormînt.

Iar la capul meu pe crucea albă ce'mî va sta de pază,
Aste două versuri triste orî și cine să le vază :
<Părăsită și uitată de-acei care m'au iubit,
Sub pămîntul greu și rece fericirea mi-am găsit.>

MAMEI MELE.

Când dorul te coprinde aruncă-a ta privire
Spre-acest portret ce n'are nici viață, nici simțire,—
Și-atunci în depărtare gândirea ți-o dreaptă
L'aceea ce zi, noapte, cu dragoste te-așteaptă.

Departe una d'alta noi astăzi ne găsim,
Dar în a noastre inimi același dor simțim.

.....
Când dorul te coprinde acest portret privește,
E-al ficei tale care din suflet te iubește.

FLORI DE ZĂPADĂ.

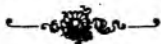

Ași vrea să știu până nu mor
Ce-i fericirea din amor,
Și cât de bun e-acel nectar
Din al sărutului pahar

Eu nici-odată n'am simțit
O clipă dulce, din iubit,—
De chinuri, jale și suspin,
A fost în veci sufletu'mi plin.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Și nici nu sper ca 'n viitor
Să gust nectarul din amor,
Căci vai! ca mâine o să cadă
Pe părul meu flori de zăpadă.

CÂND INIMILE MOR !..

Morment, crădire sombră, rece și tăcută
Prin tine se sfârșește orice durere mută.—
Căci între-a tale ziduri, l'acel care s'ascunde,
Amor, speranțe, ură, în veci nu mai pătrunde.

O tu locaș funebru, merit să 'ngropi în tine,
Bătrâni, copii și tineri cu inimile pline
De flacăra iubirei, de dorul d'a trăi,
Deschide-te și'n sinu'ți grăbește-a mă primi.

În umeda țărină, pe căpătăiu-ți rece,
Să dorm în nesimțire, iar vremea care-o trece
Spre negura uitărei cu 'ncetul să mă poarte,
Pân s'o uita de mine și chiar de a mea moarte.

E dulce-această viață nimic când nu'ți lipsește,
Când ai amici, frați, mamă și soț ce te iubește ;
Dar pentru-acel ce 'n lume nu este fericire,
Cu mult mai dulce-i somnul ce'l ține 'n nesimțire.

Decepțiuni amare, speranțe, dor și ură,
Iluzii, suferințe, iubirea cea mai pură,
Cu toate, ah! cu toate, când inimile mor,
Între-ale tale ziduri găsesc sfârșitul lor.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ÎN NEGURA UITĂRII!..

Nu plânge că te las. uitarea
Cu 'ncetul va veni,
Ca mâine chipul și-al meu nume
Din minte'ți vor peri.

Portretul meu în ore triste
Privește-l câte-dată,
El singur o să'ți amintească
Că n'am fost vecinic moartă.

Iar versurile mele adesea
Cu dragoste citește,
Să te mângâi măcar cu gândul
Că numele'mi trăește.

Adio! cât de crudă 'mi pare
Această despărțire...
Oh! inima 'mi e 'mpovărată
De jale și mahnire,!

Când știu că tu rămâi în viață,
Că pe-alta vei iubi,
Iar eu în negura uitării
De veți trecută-oiu fi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CU-ACELAȘIŪ DOR !

Sus in cer, unde domnește
    Bunul Dumnezeu,
VoiŪ găsi curând odihna
    Sufletului meu.

Ah ! și-atunci din înălțime
    La tine gândind,
VoiŪ simți de dor, din ochi'mi
    Lacrămi șiruind.

Căci și 'n cer a ta ființă
    Mă va însoți,—
Și cu-acelașiŪ dor pe tine
    Vecinic te-oiŪ iubi.

EU NU POT SĂ UIT LESNE !...

Ași vrea să știu de ce dor greu se naște în mine,
Când mă gândesc la anii din urmă și la tine ;
E vreme 'ndelungată de când trăim departe,
De când atâta lume vicleană ne desparte, —
Cu toate-acestea gându'mi orî-unde te-a 'nsoțit,
Eu nu pot să uit lesne c'odată ne-am iubit !....
Trecut'au anii d'atuncea, dar cruda despărțire
Tot n'a putut să stingă fatala mea iubire,....
Iluziile'mi toate s'au stins, sunt spulberate,
Dar vremile trecute în veți n'or fi uitate !

UNEI MOARTE !...

Printre albele perdele, triste și tremurătoare
Străbat razele de lună ca și 'n vremile de mult
Și s'oprese înduioșeate lângă fața 'ți uimitoare
Pe când moartea 'n gelozie către ele cată crunt.

Te-au gătit ca pe-o mireasă în rochie de faî albă
Presărată cu buchete de rozete și de crini,
Și-un vâl alb ascunde 'ntr'ensul fața'ți palidă și slabă
Pe când tu îți închiși ochii blânzi, ca cerul de seninî.

Azi cu toți te plâng copilă, toți regretă-a ta plecare
Și te-or duce plini de jale pân'la pacinicu'ți mormânt,...
Măine însă toți uita-vor c'a sburat spre cer o floare,
Așa-i lumea, așa-i viața, tot se uită pe pământ !...

Chiar logodnicu'ți ce astă-zi mut și palid de durere
Se apleacă și sărută ochii, mâna și al tîu păr,
Chiar și el o să te uite, și ca mâine mîngăere
Va găsi iubind pe alta, c'asa-i omul schimbător.

Numai mama'ți desolată, va veni ades, măhnită,
Ca să'și spue-a ei durere lângă negrul tău mormânt.....
Numai ea te-o ține minte și-o fi veșnic tot cernită,
Ca și groapa ce te-o ține învelită cu pământ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SĂ ȘTII!...

Când o dalbă păsărică
S'o opri din al ei sbor,
La fereastra ta cea mică
Cântând cântece de dor.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Să știi, sufletul din mine
Va fi blânda păsărea,
Deci s'o prinzi, s'o ții cu tine,
Să n'o lași a mai sbura.

DOAR AMINTIREA FERICIREI!

Adesea-ori de vremi trecute
Năprasnic dor m'apucă,
Când către tine cu drag las
Gândirea 'mi să se ducă.

E trist să mergi pe-a vieții cale
Cu inima pustie,....
E greu să suferi în tăcere
Și nimeni să nu știe!...

Azi din iubirea noastră sfântă
Nimic nu mai trăește,
Doar amintirea fericirii
Ades ne urmărește.

D-relor JEANETTE și AURORA MARINESCU

A făcut să vă 'ntălnesc,
De-atunci știu cât prețuește
Farmecul prietenesc.

Ca și ingerii de bune
Și tot ast-fel de frumoase,
M'ați robit pe vecinicie,
Dragi amice prețioase.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Și de s'o 'ntimpla vr'odată
Ca să plec în țeri streine,
Gându'mi vecinic va străbate
Peste dealuri și coline,

Pân'la voi, și s'o preface
Intr'o pasere măiastră,
Și cântând v'o zice 'n taină ;
Nu uitați p'amica voastră.

INIMA'MÎ DE DORU'TI PLÂNGE

Când apare pe cer luna, cu cortegiul ei de stele,
Atunci zboară către tine toate gândurile mele ;
In tăcerea dulce-a nopții dorul e cu mult mai greu,
Mult mai crudă'mi pare sôrta ce te-a smuls din brațul meu.

Când eream mereu aproape, vremea ce curind trecea!..
Ca un vis, pe nesimțite, zi cu zi 'n sbor se ducea ;
Iar acum de când departe ne aflăm, ce'ncet se scurge l..
Ei nu-î pasă că in peptu'mi inima'mi de doru'ti plânge.

CE BINE-AR FI...

De multe ori mi-s'a tot spus

Că prea rămân nepăsătoare
La dorul și iubirea lui.....

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In loc de inimă o piatră
De-aș avea 'n pept, ce bine-ar fi!...
Astă-zî n'ași ști ce e iubirea
Și de-al lui dor n'ași pătimi.

DIN LACRĂMI !

De cand trăesc am plâns mereu
De dorul ei, de dorul tău !..
Din lacrimi viața'mi se nutri,
Și-o să plâng și în veci, pân' la moarte !

URSITA MEA!..

Ași vrea într'o pădure deasă
Un mic bordei ca să'mi clădesc,
Și-acii, în liniște adâncă,
Cu-a mele gânduri să trăesc.

Când printre ramuri vor străbate
Duioose, razele de soare,
Și când tot codrul răsuna-va
De ciripiri desmerdătore,

Atunci, la viața'mi d'altă-dată
Când m'oiu gândi, plângind de dor,
Să'mi zic în taină că trecutul
A fost un vis amăgitor.

Iar când stelulele pe ceruri
Ca diamante viu lucesc
Și când în crânguri filomela
Cântă-al ei cânt Dumnezeesc,

Atunci, căzând în reverie,
Un nume scump voi îngâna,
Și lăcrămând, mi-oi zice 'n taină :
Așa a fost ursita mea !...

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PRIBEAGĂ

*Ca și mai vit' gheana pe răzări, se dădă 'n'apoi' mîi pînă la
Pleacă ca o pribeagă 'n lume, cu gînd să nu te mai zărească,
Trecu'tam vîi și dealuri 'nalte, trecu'tam ape curgătoare,
Am rălăcîl ca o nebună prin păduri dese, prin ogoare.*

*În cât orî-cine 'mî eșea 'n cale, privea cu milă 'n fața mea,
Își făcea 'n taină semnul cruci, și'nduioșat se depărta ;—
Mă luau cu toți drept o nebună, și pôte-aveau sîrmanii drept,
De sigur, ast-fel în neștire, n'apucă câmpi-un înțelept.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*Am mers, din zorî pînă 'n spre seară, și când amurgul se lăsa,
Când de pe cer candida lună, torent de raze revărsa,
Sdrobită-atunci de oboseală, lâng'un isvor eu m'am oprit,
Și fruntea mea înserbântată cu apă rece-am răcorit.*

*Privii în juru'mî cu sfială, mă'mpresura tăcere udăncă,
O buhă doar țipând a jale se arunca din stîncă 'n stîncă ;
Atunci o frică ne'nțeleasă, fără să vreau eu am simțit,
Și rezemînd fruntea'mî pe mână, de oboseală am adormit.*

*M'am deșteptat în zorî de ziuă, eream acasă 'n patul meu,
La capu'mî mama întristată veghea privindu-mă mereu,
Am vrut să mă ridic dar dînsa, mă reținu cu gingășie,
Și'mî zise 'n șoaptă : „mai dormi încă copilă scumpă și șglobe“.*

*De-atuncea eu sunt mai cuminte, căci părul mi blond a'ncărunzit
De dorul tău numai iau câmpii, căci inima mi-a 'mbătrânit;
Dar fără voia mea adesea gândind la vremea d'altă-dată,
Simțesc în peptu'mi că mai tare începe inima'mi să bată.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

NEDREPTATE !

România, țara noastră, ne'ncetat se tot jelește,
Și în mantie de doliu mândru-î pământ se 'nvelește ;
Mult e tristă, căci dreptatea scumpul ei cârmuitor,
A plecat lăsând'o 'n lume fără nici-un ajutor.

Zi cu zi jalea-î tot crește, căci acei ce's la putere
Pe-ai ei fiî nu-î duc la bine, ci spre chinuri și durere ;
Ei în loc să le ajute când în grele nevoi sunt,
Mereu urcă și 'nmulțește dăjdiile rând pe rând.

Și săracul vai ! sërmanul, baniî ce i-a câștigat,
Îi jertfește să'și achite datoria către stat ;
Rabdă zile 'ntregi de foame, ce le pasă la bogați ?
Ei au cu prisos din baniî fără muncă adunați.

În a lor inimî de peatră mila loc nu'și poate face,
Ei trăesc cu 'mbelșugare iar săracu 'n chinuri zace.
Pretutendenî nedreptate, în oraș ca și la țară,
Orî în cotro 'ți întorcî capul tot mizerie amară.

Tineri talentați pe drumuri fără căpătâi colindă,
Căci nimeni nu vrea o mână d'ajutor să le întindă;
Iar cei proști ce-abia știu scrie, funcții 'nalte cu toți au,
Pe bani buni și pe protecții la noi slujbele se dau.

Oh! dreptate, în ce parte? în ce loc te-ai exilat?
În ce țară fericită tronu'ți sfânt ai ridicat?
De ce nu vii la noi iarăși? nedreptatea s'o sdrobești,
Mândră ca o 'mpărăteasă pretutindeni să domnești.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dacă 'n mână 'mîi cărma țerit mi-ar fi dat s'o pot avea
Pe bogați eu fără milă de averi i-ași despuia,
Și cu aurul ce-ași strânge pe săraci i-ași fericii,
Iar în țara românească nedreptate n'ar mai fi.

COPRINSUL

	<u>Pag</u>
Către cititori (Prefață) :	. 3
Visul	. 5
Timpurî dragi	. 6
Dorul	. 7
Zina (acrostich)	. 9
Cu-ale mele lăcrămiore	. 10
Am visat	. 11
Doar o clipă!	. 12
Portretul	. 13
Adio!	. 14
Lola	. 16
O nouă viață!	. 18
Inviușă!	. 19
Ochi'ți negri	. 20
Și dacă!	. 21
Cerșetorul	. 22
La mormântul Mariei P....	. 24
Jale	. 26
Iuliei Hășdău	. 29
Verii mele Marioara M...	. 30
Numai inima'mî e-aceiași!	. 31
La mormântul Virginiei Marinescu	. 32
Ași voi să am puterea	. 33
Numai tu!	. 34
Ad finem	. 35
Te-ai dus!	. 36
Aceleași șoapte!	. 37

De când lumea	38
Revederea	40
Primăvara	41
Dormi ah! dormi!	42
Când n'am uitat în ochii tăi	43
Cum de nu mor!	44
Haide-acum!	45
Credeam	46
Pe crucea albă!	47
Mamei mele	48
Flori de zăpadă	49
Când inimile mor!	50
În negura uitării	52
Cu-același dor!	54
Eu nu pot să uit lesne!	55
Unei moarte!	56
Să știți	58
Doar amintirea fericirii!	59
D-relor Jeanetta și Aurora Marinescu	60
Inima'mi de doru'ți plânge	61
Ce bine-ar fi!	62
Din Iacrami	63
Ursita mea!	64
Pribeagă	66
Nedreptate	68

BCU ~~Cluj~~ Central University Library Cluj

Bibl. Univ. Cluj
Nr. 7601 - 1321